

1891-2021

130 de ANI de la CONSTITUIREA SOCIETĂȚII ARHITECȚILOR ROMÂNI

Uniunea Arhitecților celebrează în luna februarie momentul său constitutiv, care a avut loc la 26 februarie 1891, cu ocazia unui banchet prilejuit de finalizarea concursului organizat pentru realizarea sediilor Camerei Deputaților și Senatului. Cu acest prilej, a fost lansată inițiativa constituirii noii asociații profesionale a arhitecților, SOCIETATEA ARHITECȚILOR ROMÂNI, care, față de alte tentative, și-a dovedit longevitatea și, mai ales, marea utilitate, existând până astăzi, cu toate frământările, transformările și greutățile prin care a trecut.

Profesia de arhitect s-a coagulat într-o „Societate” favorizată de evoluția societății românești din a doua jumătate a secolului al XIX-lea care a adus în avanscena vieții publice activitățile universitare, personalitățile și îndeletnicirile intelectuale. În acest cadru benefic, prin efortul lui Ion Mincu și al discipolilor săi, s-a definit și arhitectura de expresie națională, așa-numitul „stil neoromânesc”.

Actul constitutiv adoptat de cei 24 de membri fondatori stipula:

„Subsemnații arhitecți întruniți în seara de 26 Februarie 1891 am luat în discuție chestiunea înființării unei societăți de arhitecți români, și după ce s-a discutat, pe de o parte, rolul ce ar putea să-l aibe o atare societate, punând întrucâtva la adăpost interesele ce decurg zilnic din lucrările ce iau din ce în ce mai întinsă propășire, iar pe de alta, de a da impulsione, de a da viață corpului nostru de arhitecți, ce astăzi se găsește risipit, s-a hotărât înființarea unei societăți de arhitecți.

Toate specialitățile, medici, ingineri, avocați, silvicitori etc. au societățile, au cercurile lor, care progresează pe fiecare zi și văd cu mulțumire crescându-le numărul membrilor. Arhitecții s-au aflat întotdeauna izolați, deși în diferite rânduri au încercat să se grupeze; cu toate acestea, împrejurări neprevăzute au pus piedică dorințelor lor mult exprimate.

Astăzi însă arhitecții sunt într-un cerc mai întins, numărul lor s-a mărit și încep să simtă și mai mult trebuința de asociere.

Dintr-o asemenea societate, ca aceea ce constituim, nu se poate trage decât foloase, ce fiecare din noi vom putea pricepe, în scurt timp.

Presintele proces-verbal ia act de întrunirea făcută în seara de 26 februarie 1891, hotărăște înființarea Societății Arhitecților Români, și din adâncul inimei lor, subscrișii - ei cei dintâiu - îi urează bun succes și trai lung.

Alex. Orăscu, C. Beniș, M. Capuțineanu, G. Duca, Alex. Săvulescu, I. Socolescu, D. Maimarolu, G. Mandrea, I. Mincu, Gr. Cerchez, St. Ciocârlan, N. Cerchez, T. Socolescu, Gr. Călinescu, N. Stravolca, F. Montaureanu, F. Xenopol, N. Gabrielescu, G. Sterian, I. Constantinescu, P. Petricu, R. Nedelescu, F. Thyr, C. Stravolca.”

Primii președinți ai SAR

Pentru existența SAR - UAR sunt de reamintit câteva momente semnificative:

- Începerea activității Școlii de Arhitectură, una din primele inițiative ale SAR luată în aprilie 1891, care a funcționat din 1892 timp de cinci ani ca instituție particulară, devenită din 1897 secție la Școala de Belle Arte, cu denumirea de „Școala Națională de Arhitectură”, apoi, din 1904, transformată în instituție de învățământ superior independentă, sub denumirea de „Școala Superioară de Arhitectură”.

- 1906 - este fondată revista *Arhitectura* de arh. George Sterian, care cu câteva mici întreruperi apare până astăzi, fiind printre cele mai longevive publicații culturale.

26 februarie 1911 - aniversarea SAR la 20 de ani de la înființare. În centru se remarcă arh. Ion Mincu

Președinți ai SAR din primele decenii ai secolului al XX-lea

Ștampilele și sigiliile SAR și ale Școlii de Arhitectură din jurul anului 1900

Invitații la primul banchet (bal) al arhitecților din 1892 (stânga) și, probabil, din anii 1905-1908, semnată de Ion Mincu (dreapta)

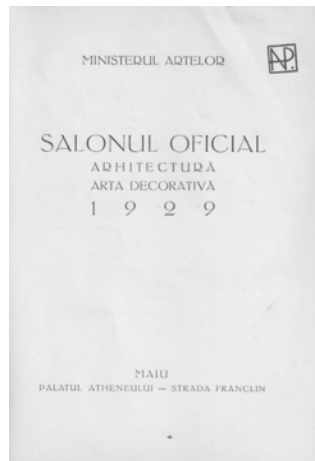
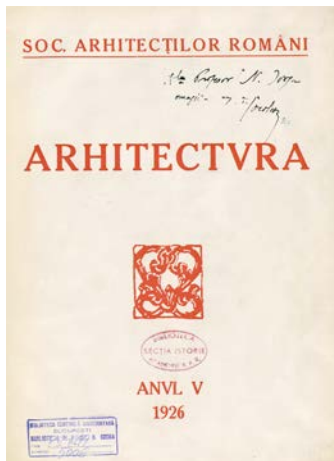
Participanți la Primul Congres al Arhitecților în fața Universității din București

- 1916 - Primul Congres general al arhitecților din România, prilej de a sărbători un sfert de veac al existenței SAR, care avea 126 de membri, dintre care 116 în București.
- 1919 - Prima reuniune a tuturor arhitecților din România Mare.

Participanți la al II-lea Congres al Arhitecților în fața Ateneului Român

- 1924 - al doilea Congres general al SAR, în care s-a dezbătut proiectul „legii exercitării profesiei de arhitect”. După patru ani, se desfășoară, la Școala Superioară de Arhitectură, al treilea Congres general al Arhitecților din România. Au participat 157 de arhitecți din toată țara și au fost discutate probleme legate de „îngrădirea titlului de arhitect” și legea corpului arhitecților, onorariile, reglementarea concursurilor publice, probleme ale sistematizării orașelor și locuințelor și se susține adoptarea unei legi a exercitării profesiei de arhitect.

↑

Revista *Arhitectura* din 1926 și catalogul Salonului Oficial de arhitectură și artă decorativă, organizat la Ateneu

- 1930 - Sediul Societății Arhitecților Români este inaugurat într-un apartament din Str. Episcopiei 2, cumpărat cu fonduri obținute din beneficiile participării la o societate de construcții înființată în acest scop, „Construcția Modernă”, și din colecte printre membrii societății.

Stânga sus sediul vechi al Școlii de arhitectură unde era și sediul SAR, în dreapta imobilul din Str. Episcopiei 2 în care între 1930-1948 a fost sediul SAR, stânga jos un grup de arhitecți la inaugurarea sediului SAR

- 1932 - Legea pentru înființarea și organizarea Corpului Arhitecților din România a fost votată de Parlament. În noiembrie este aprobat și Regulamentul întocmit de Ministerul Instrucțiunii Publice, Cultelor și Artelor, iar la 1 decembrie 1932, are loc ședința de

constituire a Corpului Arhitecților din România - CAR (din 1938, Colegiul Arhitecților). Au fost prezenți 234 de votanți din 340 arhitecți înscriși. Stănie Ciortan, arhitect-inspector, a fost ales primul decan al Corpului, iar conform regulamentului Ion D. Enescu, președintele SAR, a primit funcția de prim-prodecan al Corpului. Întrunirea a fost prezidată de prof. Dimitrie Gusti, care a exprimat câteva idei pertinente: „... *activitatea dumneavoastră de înfrumusețare și raționalizare a orașelor și târgurilor, de propagare a unor vieți gospodărești în condiții igienice la sate are o mare menire constructivă și educativă. Arta străzii și a mulțimii, arhitectura contribuie la cultura estetică și practică a poporului și e, mai mult decât oricare alta, o artă de pedagogie socială*”.

Arhitecții Constantin Iotzu (1), Ion D. Enescu (2) și Stănie Ciortan (3) participând în 1930 la o croazieră pe Dunăre cu ocazia unei întâlniri internaționale din Ungaria, alături de arhitecții francezi Maigrot (a), A. Defrasse (b) și ing. Gustave Lyon

- 1934 - Corpul Arhitecților - CAR cuprindea 428 arhitecți diplomați.
- 1935 - Tabloul arhitecților diplomați este completat cu două categorii noi:
 - *arhitecții recunoscuți*, profesioniști cu cel puțin cinci ani de practică, anteriori datei de intrare în vigoare a legii de înființare a Corpului Arhitecților - CAR, unde printre alții figurează Marcel Iancu, Leonida Plămădeală, Alfred Popper, Herman Clejan;
 - *profesioniști cu drepturi limitate*, ce include conducători desenatori de arhitectură, maeștri constructori, constructori autorizați, maeștri zidari și dulgheri.

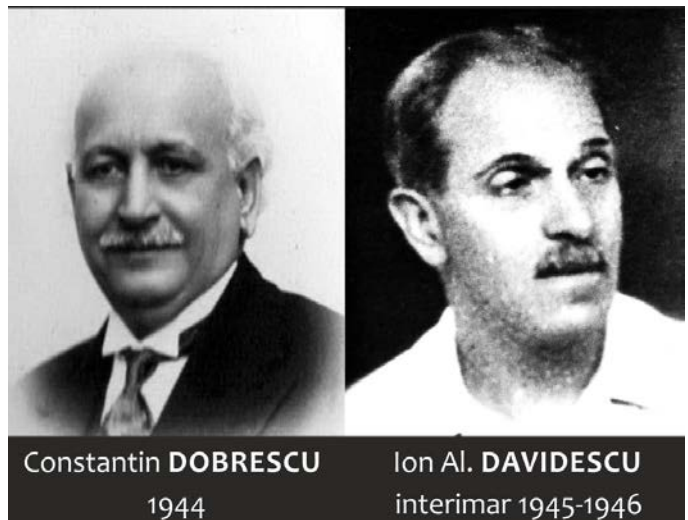
Cartea de legitimație ca membru CAR a arh. Ion D. Traianescu

- 1938 - Colegiul Arhitecților număra 530 arhitecți diplomați și 118 din categoria „arhitecților recunoscuți”.

Președinții SAR din perioada interbelică

- 1941 - Revista *Arhitectura* publică un număr jubiliar dedicat semicentenarului SAR și arhitecturii din teritoriile pierdute de România în anul 1940.
- 1944 - a apărut ultimul număr al revistei *Arhitectura* ca publicație a SAR.
- 1946 - erau înscriși în SAR 402 membri titulari, din care 50% aveau plata cotizației restantă.

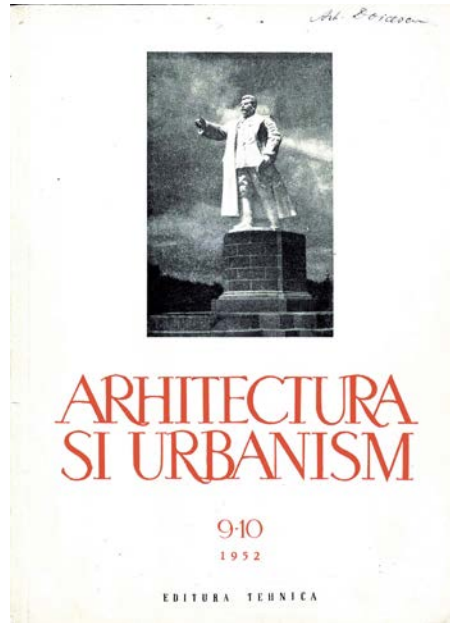

Constantin DOBRESCU
1944

Ion Al. DAVIDESCU
interimar 1945-1946

Ultimul număr al revistei *Arhitectura* din 1944 (stânga) și ultimii președinți ai SAR (ultimul președinte de fapt al SAR, între 1946-1948, a fost arh. Petre Antonescu și este ilustrat mai sus)

- 1947 - Adunarea Generală a SAR aprobă afilierea la Asociația Generală a Inginerilor din România - AGIR, prima etapă a lichidării societății, înscrisă în procesul complex de subordonare a intelectualității tehnice. Pentru un an și jumătate, activitatea SAR se desfășoară ca structură a AGIR care este transformată, din iulie 1949, în Asociația Științifică a Tehnicienilor - AST, rebotezată în 1951 Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din RPR - ASIT, iar toate fostele organizații/asociații tehnico-profesionale, inclusiv SAR, sunt desființate. ASIT avea un caracter mai mult obștesc decât tehnico-profesional și reunea peste 25.000 de membri, cadre tehnice cu studii superioare, dar și medii, cât și muncitori fruntași din diverse domenii, arhitecții fiind încadrați în Secțiunea Arhitectură.
- Ultima dovadă a existenței Colegiului Arhitecților din RPR, ca structură a Ministerului Construcțiilor, a fost publicarea, în 1949, a Tabloului arhitecților și maiștrilor constructori cu drept de a profesa. Statutul de liber profesionist al arhitectului și dreptul la liberă practică sunt astfel supimate.

Arh. Petre Antonescu și Henrieta Delavrancea, împreună cu un grup de arhitecți, în vizită la Mănăstirea Antim (stânga)

Revista *Arhitectură și Urbanism* publicată în 1952.

- 1949 - înființarea Institutului de Proiectare pentru Construcții - IPC, prima instituție de profil aparținând statului, în care arhitecții activează ca salariați.

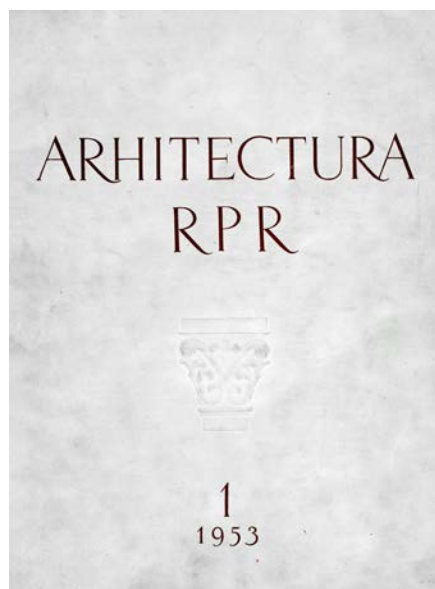

Conferința de constituire a UA din RPR care s-a ținut între 20-21 decembrie 1952, printre participanți recunoaștem pe arhitecții Octav Doicescu (1), Gheorghe Simotta (2), Nicolae Bădescu (3), Herman Stern (4)

- În baza articolului VII din Hotărârea Comitetului Central al PMR și Consiliului de Miniștri al RPR din 13 noiembrie 1952 (HCM nr. 2447/ 1952), „cu privire la construcția și reconstrucția orașelor și organizarea activității în domeniul arhitecturii”, a fost organizată

UNIUNEA ARHITECȚILOR din Republica Populară Română, „ținând seama de necesitatea unei organizații de creație a arhitecților, [...], pentru a ajuta la ridicarea nivelului ideologic, a măiestriei lor artistice și a cunoștințelor tehnice, spre a putea da o contribuție cât mai mare la opera de construire a socialismului”. Totodată o publicație nouă, *Arhitectura RPR*, își începe apariția ca „organ al Uniunii Arhitecților din RPR și al Comitetului de Stat pentru Arhitectură și Construcții (CSAC) al Consiliului de Miniștri”.

- 20-21 decembrie 1952 are loc Conferința de constituire a Uniunii Arhitecților din RPR. Din comitetul de conducere al UA stabilit atunci au făcut parte arhitecții Petre Antonescu, Mircea Alifanti, Nicolae Bădescu, Mircea Bercovici, Dan Cristescu, Octav Doicescu, Dan Farb, Gustav Gusti, Gheorghe Lichiardopol, Marcel Locar, Pompiliu Macovei (vicepreședinte), Horia Maicu, Duiliu Marcu (președinte între 1952-1965), Nicolae Nedelescu, Virgil Slavan, Sever Silca, Sofia Ungureanu. Pentru sediul UA, al Casei Arhitectului și al redacției revistei *Arhitectura RPR*, încă de la înființare lor, autoritățile atribuie fostul imobil al Jockey Club din Strada Episcopiei 9. Până în decembrie 1989, Uniunea Arhitecților a fost singura organizație profesională în care puteau activa arhitecții fără ca apartenența la organizație să condiționeze dreptul de practică. Uniunea Arhitecților a căutat să mențină statutul de creator al arhitectului, atunci când acesta devenise un salariat înregimentat. De cele mai multe ori, evenimentele culturale ale UA reușeau să fie pentru arhitecți o pată de culoare în câmpul cenușiu al vieții cotidiene din perioada comunistă.

Primul număr al revistei *Arhitectura RPR* (stânga), în dreapta afișe cu evenimente culturale organizate la Casa Arhitectului în primii ani de funcționare

- 1959 - În evidențele Uniunii Arhitecților din RPR figurează 996 arhitecți, din care 814 în București și 182 în provincie, organizați în 12 filiale în țară, 25 de cercuri în București și 4 în țară.

Plecarea la Congresul UIA de la Moscova a delegației UA din RPR condusă de arh. Duiiu Marcu (stânga). În dreapta, prezidiul unei adunări plene a conducerii UA din 1959 (1 - Ludovic David, 2 - arh. Duiiu Marcu, 3 - arh. Nicolae Bădescu, 4 - arh. Mircea Alifanti, 5 - arh. Cezar Lăzărescu)

Începutul anilor 1960, grupuri de arhitecți români în vizite organizate de UA în URSS, stânga la Leningrad, dreapta la Moscova

În dreapta, primul număr cu format pătrat al revistei *Arhitectura* din 1963; în mijloc, aspect al expoziției de proiecte pentru premiile anuale din 1967; dreapta, arhitecții Alexandru Iotzu, Horia Maicu și Ascanio Damian analizând o machetă

- De la sfârșitul anilor 1950 se acordă regulat premii anuale ale UA pentru lucrările valoroase, prezentate într-o expoziție cu realizările de arhitectură românească ale

momentului. Până prin 1965, s-au acordat și premii de stat și ale CSCAS unor arhitecți care erau autori de edificii importante arhitectural și cu impact politic.

- 1965 - a doua conferință a UA din RPR, când pe 26 mai este desemnată conducerea UA, formată din 59 de arhitecți. Arh. Pompiliu Macovei devine președintele UA, care împreună cu vicepreședinții, arhitecții Ascanio Damian, Octav Doicescu și Marcel Locar, cât și cu arhitecții Romeo Belea, Mircea Bercovici, Constantin Frumuzache, Constantin Jugurică, Cezar Lăzărescu, Horia Maicu, Paul Mihalik, Cristina Neagu și Gheorghe Pavlu, în calitate de membri, formează Biroul UA. Arh. Duiliu Marcu primește titlul de președinte de onoare al UA. În acel an UA avea 1.238 membri, cuprinși în 10 filiale și 28 de cercuri.

Președinții UA din RPR/RSR 1952-1986 (până în 1990 funcția a fost vacantă)

- 1971 - a avut loc a treia conferință a UA din RSR (în prezența lui Nicolae Ceaușescu) - ultima din perioada comunistă - la care participă 338 de arhitecți delegați din București și teritoriu și numeroși invitați. În finalul conferinței este stabilită conducerea UA, compusă dintr-un comitet cu 103 membri, dintre care 23 formează biroul UA. Arh. Cezar Lăzărescu devine președintele UA, iar vicepreședinți sunt arhitecții Ascanio Damian, Mircea Dima, Ioan Fackelmann, Carol Orban și Nicolae Porumbescu, arh. Octav Doicescu este președinte de onoare. Până în decembrie 1989, conducerea UA va rămâne, relativ, cu aceeași componență.

- Prestigiul UA a fost marcat grav în 1976 când birourile sale și ale redacției revistei *Arhitectura* sunt nevoite să evacueze sediul din Str. Episcopiei 9 și să se mute la IAIM.

Sediile UA și ale redacției revistei *Arhitectura*, stânga sus - Str. Episcopiei 9 (1953-1976/1977); dreapta sus - în câteva încăperi de la etajul 1 din clădirea IAIM (1976/1977-2002); stânga jos la parterul și etajul 1 al imobilului din Calea Victoriei 126 (2002-2016); dreapta jos - la mezaninul imobilului de birouri din str. Dem. Dobrescu (din 2011)

Afișe cu evenimente culturale organizate de UA în anii 1970-1980

PREMIUL AL III-lea și MEDALIA DE BRONZ pentru „ARHITECTURA”

↑

Revista Arhitectura - laureată cu Premiul al III-lea și medalia de bronz la Congresul UIA de la Madrid

1974 - vernisajul de la Casa Arhitectului din Str. Episcopiei 9 a expoziției Nicolae Ghika-Budești. Printre participanți arhitecții Dinu Antonescu (1), Mihai Ricci (2), Horia Teodoru (3), Ion Al. Davidescu (4), Alex. Zamfiropol (5), Octav Doicescu (6), Bogdan Gheorghiu (7), Cornel Bălan (8), Constantin Jugurică (9)

Un grup de arhitecți în deplasarea documentară din 14-16 mai 1982 efectuată de UA în zona Neamț

- 1981 în Uniunea Arhitecților sunt înscriși 2.476 de membri, dintre care 594 arhitecți (circa 34%) sunt activi în institutele de proiectare cu profil industrial.

Vizita la București din mai 1985 a arhitectului japonez Kisho Kurokawa. În stânga, cu arh. Ileana Tureanu; centru, printre participanți, 1 - arh. Cornel Dumitrescu, rectorul IAIM; 2 - arh. Sorin Vasilescu; 3 - translatorul de limbă engleză; 4 - arh. Pompiliu Macovei; 5 - arh. Aurelian Trișcu; 6 - arh. Ștefan Radu (Fică) Ionescu; 7 - arh. Kisho Kurokawa; 8 - arh. Simon Julman; 9 - arh. Gheorghe Leahu. În dreapta, arh. Cezar Lăzărescu, președintele UA, prezidând evenimentul

Coperta ultimului număr al revistei *Arhitectura* din 1989. Câțiva membri ai grupul de inițiativă format pentru restructurarea UA (de la stânga la dreapta, arhitecții Ascanio Damian, Mariana Celac, Alexandru Beldiman, Florin Colpacci, Constantin Hariton)

- Decembrie 1989 - ianuarie 1990, se formează un grup de inițiativă, din care fac parte arhitecții Ascanio Damian, Mariana Celac, Alexandru Beldiman, Florin Colpacci, Constantin Hariton, Ion Mircea Enescu ș.a., care demarează acțiunile de restructurare a Uniunii Arhitecților. Grupul de inițiativă convoacă, pe 18-19 ianuarie 1990, la Sala Amfiteatru a Hotelului Parc din București, o adunare ad-hoc a arhitecților din România având ca principal scop găsirea principalelor căi de transformare a organizației, în spiritul „*ruptură și continuitate*”, al unei societăți deschise și al recuperării după mai mult de patru decenii a

tradițiilor Societății Arhitecților Români și Corpului/Colegiului Arhitecților. Cei aproximativ 800 de participanți aleg o conducere interimară a UAR formată din: Ascanio Damian, Alexandru Beldiman și Sandu Miclescu, care au constituit un „triumvirat”. Ulterior, conducerea i-a fost atribuită arhitectului Ascanio Damian.

- La 24 aprilie 1990 Consiliul Provizoriu de Uniune Națională - CPUN adoptă Decretul-lege 127/1990 privind unele măsuri referitoare la activitatea Uniunii Arhitecților din România prin care i se recunoaște UAR calitatea de continuatoare a tradiției SAR.

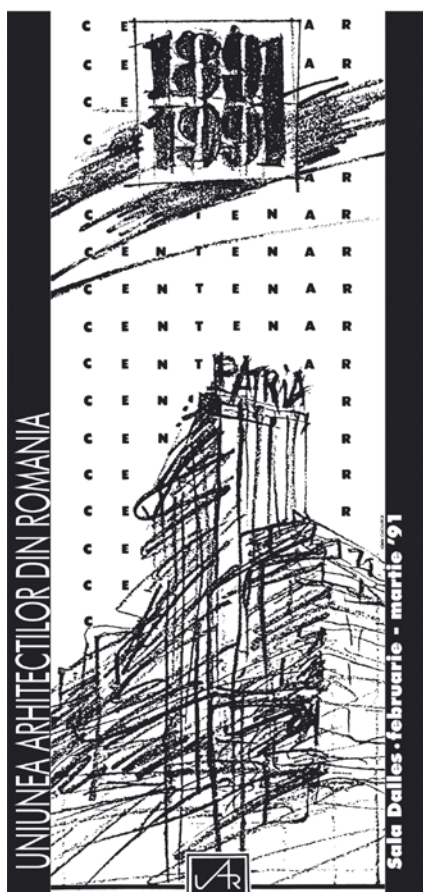

- La Congresul de la Montreal din 1990, la solicitarea delegației formate din arh. Ileana Tureanu, Sorin Gabrea, Gheorghe Leahu ș.a., la care s-a adăugat concursul substanțial al arh. Dan Hanganu, UAR a fost reprimită în UIA.

Semnalul intrării în expoziția „București - starea orașului” din aprilie-mai 1990 (stânga). Prezidiul Conferinței UA din 1-3 noiembrie 1990. 1 - arh. Alexandru Sandu; 2 - arh. Vlad Gaivoronschi; 3 - arh. Alexandru Beldiman; 4 - arh. Ascanio Damian; 5 - arh. P. Zaporojan; 6 - arh. Vasile Mitrea; 7 - arh. C. Constantinescu

- 1990 - La Conferința Națională a Arhitecților din 1-3 noiembrie se adoptă statutul Uniunii și este ales Comitetul de Conducere al UAR, format din 35 de membri, dintre care Alexandru Beldiman în funcția de președinte, cu un mandat de doi ani, Peter Derer, Vasile Mitrea și Marius Smigelschi, vicepreședinți, și cinci membri ai Consiliului Director (Alexandru Sandu, Dan Dron, Constantin Hariton, Cristea Miloș și Șerban Sturdza). Ca președinte de onoare este ales arh. Grigore Ionescu.
- Între 1990 și mai 1999 UAR se implică în inițierea și organizarea a 17 concursuri de arhitectură, dintre care 11 până în decembrie 1992. În aceeași perioadă, UAR organizează și o serie de expoziții-eveniment: aprilie-mai 1990 - „București - starea orașului”; 13-25 iulie 1991 - „Prezențe franceze în România - arhitectură, urbanism, restaurare”; sept.-oct. 1992 - „Horia Creangă 1892-1992”; apr.-mai 1993 - „București 1920-1940. Avangardă-Modernism”; sept.-nov. 1996 - „Marcel Iancu, centenar 1895-1995”; 9-25 mai 1997 - „Secvențe europene - străzi vechi, arhitectura de mâine”.

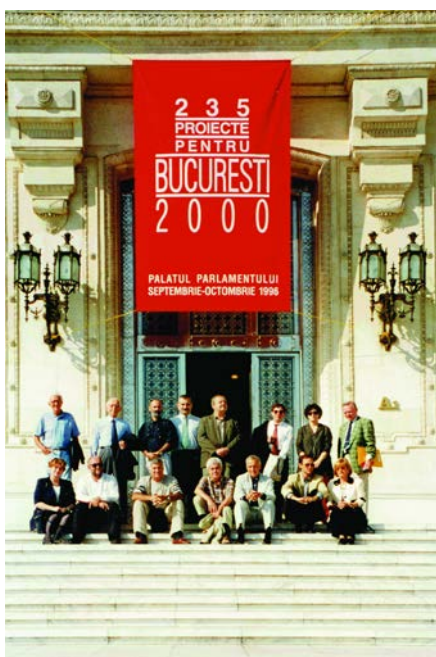

Afișul (autor Ioan Cuciurcă) și medaliile emise cu ocazia aniversării centenarului SAR

- La 26 februarie 1991, cu ocazia centenarului SA, se reia tradiția Balului Arhitecților, care se va organiza în fiecare an, atât în București, cât și, din 2007, în teritoriu (Sibiu, Cluj, Brașov, Iași, Sinaia, Timișoara, Craiova, Baia-Mare ș.a.).
- 1994 - Uniunea Arhitecților reia organizarea expozițiilor care prezintă actualitatea creației de arhitectură din România, sub formă de Bienale și se implică în reprezentarea României la Bienala Internațională de Arhitectură de la Veneția (din 1992).

Catalogul Bienalei de Arhitectură din 1994 și afișul celei din 1998

- 1995/2005 - Din inițiativa Uniunii Arhitecților, cu sprijinul Guvernului României, Ministerului Lucrărilor Publice - MLPAT, Primăriei București, UNESCO și UIA, este lansat concursul internațional *București 2000*, prin care se căutau soluții convenabile la problemele urbanistice generate de intervențiile brutale din anii '80, făcute în centrul Bucureștiului de regimul Ceaușescu.

O parte din juriul și staff-ul Concursului București-2000

- 1999 - Conferința Națională a UAR îl alege ca președinte al UAR pe arh. Șerban Sturdza.

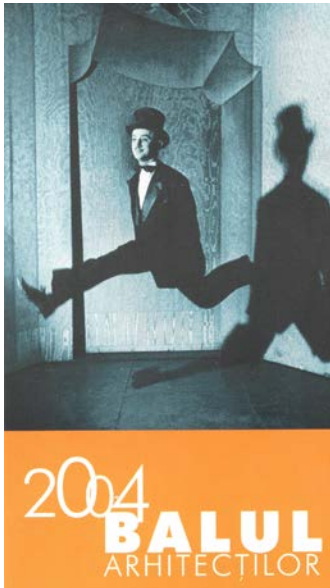

Președinții UAR din anii 1990

- 2001 - este promulgată Legea 184/2001 pentru „Organizarea și exercitarea profesiei de arhitect” care prevede înființarea Ordinului Arhitecților din România - OAR, ca gestionar al dreptului de semnătură al arhitecților și acordă posibilitatea constituirii de birouri individuale de arhitectură. În iunie 2001, la Conferința Națională de Constituire a Ordinului Arhitecților din România participă 1.031 de arhitecți.

- 2002 - sediul UAR este mutat în mare grabă din Școala de Arhitectură (UAUIM), la parterul și etajul 1 al imobilului din Calea Victoriei 126.

Invitație la Balul Arhitecților din 2004 și aspecte din desfășurarea acestuia la Ateneul Român (2006) și la Teatrul Național din Cluj (2009)

- 2004 - Conferința Națională a UAR adoptă un nou statut al organizației și arh. Peter Derer devine președinte.
- Se finalizează în 2004 imobilul din str. Dem Dobrescu 5, în care se mută o parte din funcțiunile UAR. Clădirea s-a ridicat pe terenul atribuit UAR de către Ministerul Culturii încă de la începutul anilor '90.

Președinții UAR din ultimele două decenii

- În urma demisiei în octombrie 2007 a arh. Peter Derer din funcția de președinte al UAR, atribuțiile sale sunt preluate interimar de arh. Ștefan Lungu.
- 2008 - Conferința Națională a UAR - este ales ca președinte arh. Ștefan Lungu și un senat format din 16 membri. În urma dispariției la 5 decembrie 2008 a președintelui UAR,

arh. Ștefan Lungu, funcția este exercitată interimar de arh. Ștefan Ghenciulescu. În cadrul conferinței extraordinare din 10 octombrie 2009 este ales ca președinte arh. Peter Derer.

- În 2010, UAR cumpără imobilul din str. Jean Louis Calderon 48, declarat ulterior monument istoric. Acesta a fost restaurat și transformat, din 27 octombrie 2011, în Centrul de Cultură Arhitecturală al UAR - CASA ARHITECȚILOR din București.

Centrul de Cultură Arhitecturală al UAR - CASA ARHITECȚILOR din str. Jean Louis Calderon 48

- În 2011 UAR număra 1.601 de membri, din care 911 în București-Ilfov, 585 în teritoriu și 105 rezidenți în străinătate.

- În 2011, UAR cumpără imobilul Vila Constantin Pandele din Sinaia, str. Th. Aman 11, monument istoric consolidat și restaurat până în octombrie 2015, pentru a deveni Casa Arhitecților

Sedii ale UAR în teritoriu, Casa cu Blazoane de la Chiojdu (stânga), Casa Arhitecților - Vila Pandele din Sinaia (dreapta sus), Centrul de Cultură Arhitecturală din Sibiu

- 2012 - la Conferința Națională este ales un nou senat, iar arh. Viorica Curea devine președintele UAR.

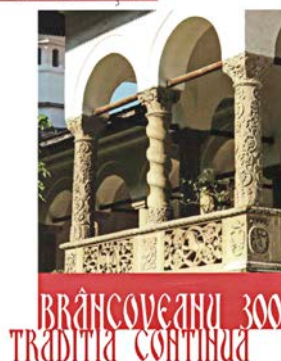

Sediul OAR și UAR „Uzina de Apă” din Suceava, inaugurat în 2013, unde anual, până în 2019, în luna august se reunesc numeroși arhitecți la Zilele Culturii Urbane

- UAR a organizat, în parteneriat cu UAUIM, câteva evenimente semnificative, cum ar fi *Congresul național privind protejarea, rehabilitarea și valorificarea patrimoniului arhitectural*,

urban și peisagistic, cu tema „De la arhitectură la patrimoniul construit... și mai departe”, Sinaia, 2013, în colaborare cu UNRMI, CNMI și ICOMOS România. Tema patrimoniului este continuată și la Congresul din 2015, desfășurat la Palatul Cotroceni.

EXPOZIȚIA

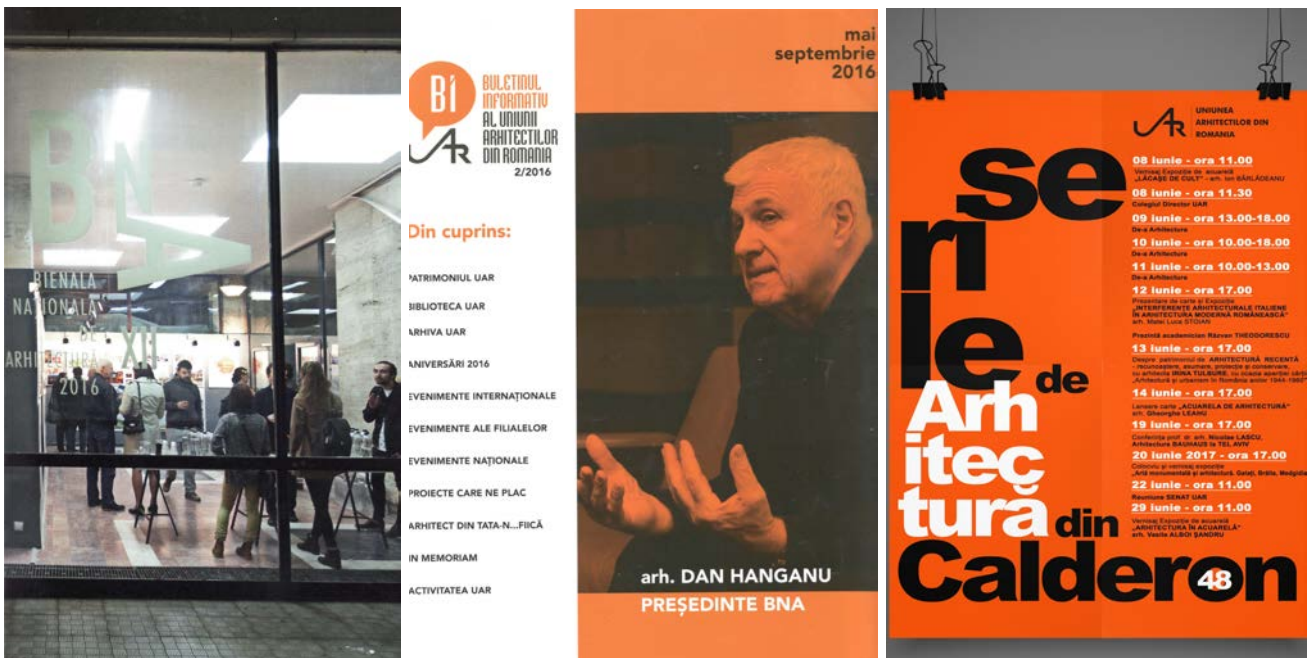
2014 Expoziția și Simpozionul Brâncoveanu 300, desfășurate la Biblioteca Națională

2015 - Uniunea Arhitecților din România este decorată cu Ordinul Meritul Cultural în grad de Ofițer, categoria I „Arhitectură”

• 2016 - Conferința Națională desfășurată în Aula Bibliotecii Centrale Universitare, arh. Ileana Tureanu este aleasă președinte al UAR, alături de un senat format din 16 membri.

- Din 2016, se intensifică promovarea acțiunilor profesionale, cu componentă prioritară recuperarea reperelor, adică a memoriei unor personalități importante ale breslei, încurajarea studenților-arhitecți și promovarea tinerilor arhitecți merițiși. O atenție constantă s-a acordat publicării unor cărți de arhitectură, în general monografii dedicate unor arhitecți importanți (Ioana Grigorescu, Tiberiu Ricci, Aron Solari Grimberg, G. M. Cantacuzino, Gheorghe Simotta, Julius Doppelreiter ș.a.), activitate completată cu frecvente lansări de carte, cât și găzduirea a numeroase evenimente aniversare, a unor expoziții de artă plastică, toate cuprinzând creații ale arhitecților. Seratele culturale din str. J. L. Calderon 48 reunesc un public numeros și divers, devenind o permanență foarte apreciată. Din a doua jumătate a anului 2016 acestea au avut o frecvență săptămânală sau chiar și de două-trei ori pe săptămână.

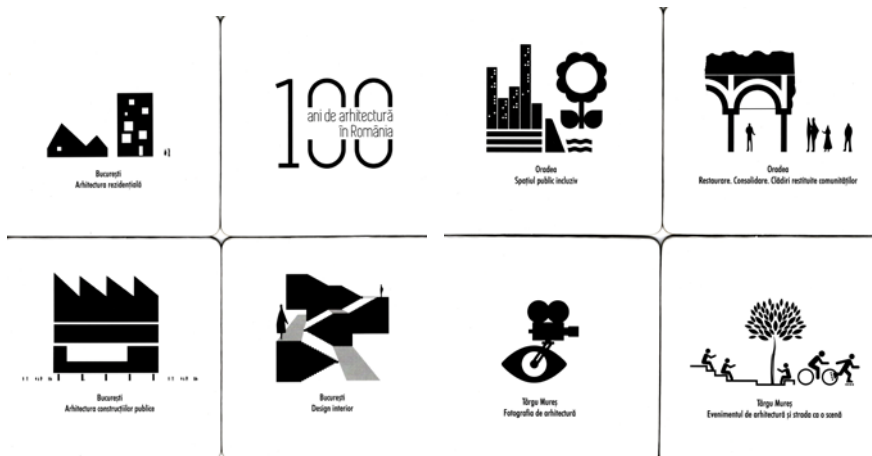
Aspect de la BNA, ediția XII din 2016 (stânga), noul format al BIUAR adoptat din vara 2016 (mijloc), afișul serilor de arhitectură din Calderon 48

- În 2018, sub președinția de onoare a acad. prof. dr. arh. Romeo Belea, UAR a organizat cea de a XIII-a ediție a Bienalei Naționale de Arhitectură, cu o abordare extrem de cuprizăntoare, dar și foarte curajoasă, care prin extinderea sa teritorială a reflectat și mai mult caracterul său național. BNA s-a desfășurat la București și în alte șase orașe care au găzduit diferite secțiuni, devenind astfel cea mai amplă dintre Bienalele organizate până la acea dată. La București, în spațiile generoase de la TNB, a avut loc pe 1 octombrie festivitatea de inaugurare a BNA și de premiere a lucrărilor laureate la toate secțiunile.

Totodată aici au fost găzduite secțiunile pentru *Arhitectură rezidențială* și a *Construcțiilor publice*, cât și cea de *Design interior*. La Brăila a urmat, pe 8 octombrie, Gala Secțiunii *Arhitectura verde și energii alternative*, pe 13 octombrie, la Cluj, s-a ținut Gala *Rural*, la Oradea s-au desfășurat, pe 17 octombrie, galele *Restaurare* și *Spațiul public incluziv*, pe 20 octombrie, la Iași a avut loc Gala *Publicațiilor de arhitectură*, pe 21 octombrie, la Sibiu a fost

Gala *Diplomelor și Arhitecți în afirmare*, iar ultima Gală, la Târgu Mureș, a fost dedicată secțiunilor *Fotografia de arhitectură și Evenimentul de arhitectură și strada ca o scenă*.

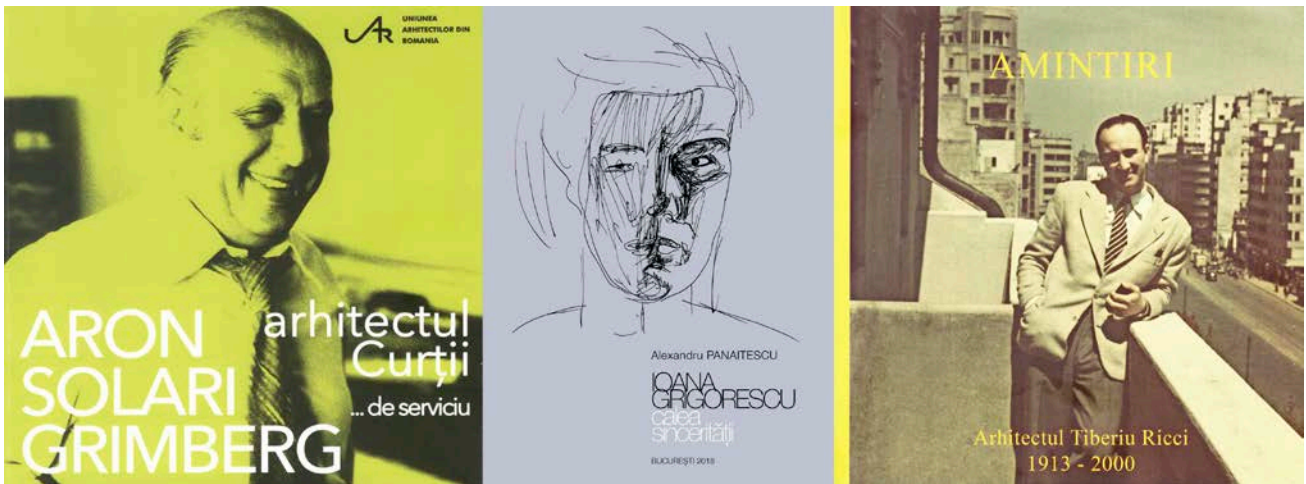
Trofeul și câteva logo-uri ale BNA XIII, 2018

Sus - Un grup de arhitecți în deplasarea documentară din august 2018 organizată de OAR-UAR în nordul Bucovinei - Ucraina. Vederi, stânga - de la Hotin, dreapta - din Cernăuți

Stânga - Aspecte de la Simpozionul organizat de UAR în mai 2019 la Colonia Pictorilor din Baia Mare

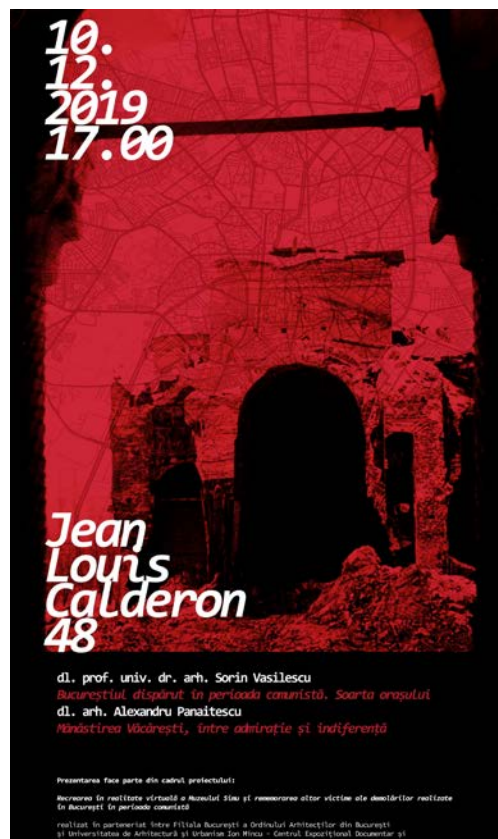
Monografiile editate de UAR în 2018-2019 în cadrul programului Recuperarea Reperelor

- În 2019, UAR și-a concentrat eforturile pentru a face cunoscute în străinătate valorile arhitecturii românești prin organizarea (în colaborare cu ICR) a unor expoziții dedicate unor arhitecți proeminenți: expoziția „Arhitectura independenței în Europa Centrală” organizată de Centrul Internațional pentru Cultură - ICC din Cracovia; la Londra - expoziția ilustrând contribuția a „19 doamne în dezvoltarea arhitecturii din România” în ultima sută de ani. Tema a fost ilustrată atât cu personalități consacrate din perioada interbelică, începând cu Regina Maria, cât și cu tinere arhitecte care s-au afirmat în ultima vreme.

Aspecte din expozițiile internaționale de la Cracovia, Londra și Tel Aviv

În august 2019 la Cracovia, în Piața Mare a centrului istoric, a avut loc o amplă expoziție dedicată creațiilor de arhitectură și grafică ale arhitectei Ioana Grigorescu; la Galeria Casei Arhitecților din Tel Aviv a fost prezentată expoziția „7 pionieri evrei ai arhitecturii moderne din România”. La începutul anului 2020 expoziția a fost redeschisă și la sediul ICR din Tel-Aviv. La Viena s-a desfășurat expoziția dedicată arhitectului de origine austriacă Julius Doppelreiter (1878-1954) care, mai ales în Gorj, a practicat cu succes în stilul arhitecturii neoromânești.

Două dintre ultimele evenimente organizate înainte de pandemie. Stânga, expoziția de fotografii și seara Nicolae Porumbescu de la Palatul Știrbei din 30 octombrie 2019; dreapta, prezentarea pe 10 decembrie 2019 a distrugerilor făcute în București în anii 1980

- În anul 2020, în mare măsură, activitatea UAR a fost restricționată ca efect al pandemiei, din luna martie trebuind să fie suspendate evenimentele cu public (expoziții, simpozioane, lansări de carte, inclusiv ediția din 2020 a BNA, cât și Conferința Națională programată inițial pentru acest an). Totuși s-au depus eforturi susținute pentru continuarea online a diverse activități, în primul rând a editării revistei *Arhitectura* și a *BIUAR*, în paralel cu desfășurarea fără sincope a activităților curente.

La 31 decembrie 2020, UAR număra 2.618 de membri, dintre care 1.336 în București și Ilfov, 1.138 în teritoriu, iar 144 aveau domiciliul în străinătate.

text și machetare: Alexandru PANAITESCU

Sursa ilustrațiilor: Arhivele UAR, Muzeul Școlii de Arhitectură. Credite foto: Rodica și Alexandru Panaitescu.

Scanări: Alexandru Panaitescu și Răzvan Hatea. Corectură: Claudia Ștefănescu. Prelucrare site: Ioana Alexe